

Gս Խաղաթականության մարդ չեմ եւ միշտ այս ասղարեզին նայեք եմ կողմից, ինչողևս ժողովրդի մեծամասնությունը, երբեմն ժիշտել, երբեմն՝ զայրացել, երբեմն՝ ծիծաղել, որովհետեւ Խաղաթականությունը եւ իր մեծ ու փոփոք այրեց գալիս-գնում են, մնում է կյանք՝ իր շահ ու արքեր բարդույթներով։ Բայց կա սեւինդի մի Խաղաթականություն, որը 20-րդ դարում հայերիս գլխին դարձել է գրեթե մեծաղես ներկա դամոկլյան սուր, սղասնալից հոխորում է, ուարքերաբար շանքահարում։ Դա նացիոնալիզմի մեղադրանուն է ոչ թե առանձին նարդկանց (որ չարյաց փոփռագույնը կլիներ), այլ ամբողջ ազգին (որ չարյաց մեծագույնն է)։ Այդոիսի սեւ ու բարախուն մի եռարյուն է ինձ անհայտ Խա-

վել հավանական է) ճանաչել երեսույթը, ինչղեն այն ախոռաղանց, որ ծիու արժեթք որոշում է Երա գույնով եւ ոչ եռյամբ: Չհետեւկով ծեր օրինակին, ասեն. ծեր եռյունը շուտվածուրյունն է (ծեր հայ բարեկամների օգնուրյամբ, նույնույն շուտվածներ, որոնի, զատ երեւույթին, գոյուրյուն ունեն, կարող ել բարձանել), իրադարակային կեղծիւը, մամուլի՝ չորրորդ իշխանուրյան չարաշահումը, սեփական հանցանի անդատժելիուրյան ինթնավստահուրյունը, դավադրուրյուն հայ եւ ոռու ժողովուրդների անկեղծ եղբայրուրյանը, որոնի ֆաշիզմի համկանիւներ են, բայց ես այս բառը ծեզ չեմ հասցեագրում, որովհետեւ այդ անելու համար ինո՞ւ դեմք է ֆաշիս լինես:

ԵՐԵՎԱՆ

Պարձյալ հին դամոկլան սուրբ

ղաքական մեկնաբան Ալեքսեյ Պատկովի «Կա» արդյունք ֆաշիզմի վտանգ» հարցական վերնագրով հոդվածը եւ նրա դատախիանը՝ այս կա. («Նեզավեսիմայա գաղետա», 1997 թ., N 236):

Արդարացիութեն համարում են, որ ֆաշիզմի ազգային գինանոցը նացիոնալիզմն է, սրան նույն կողեւկի դուստ են եւ գիրը, իրար լրացնող երեւոյք, որի դեմ դայլաւոն ամեն ժողովրդի բարոյական ուարտին է, ամեն լուսավոր մարդու, ամեն բերքի, նաև ամեն Խաղաթական մեկնարանի. Պատկովի հողվածում սա ծেմարիս տեսաբանություն է, ցավով սրի միակը: Մնացած՝ հայիոյալից հորինվածի, սէտ բախտագույնակություն ու անեծի, որ, ի վերջո, բուժերանգի դես վերադառնում են հետ: (Բայց թեավ չմիշիբարվենի): Նա եւ բերքը լամունուկ մնացածին ամէն, այսինչ անկախ, իսկ խորհում ինչ-ինչ ժանութերից զավիսիմի, այսինչ կախյալ ։ Յայաստանում որոնում են նացիոնալիզմ-ֆաշիզմ եւ որովհետեւ շատ են ուզում գտնել կեղծարար հնագետի կանխամտածությամբ գտնում եւ հոլակում են այն, ինչ չկառ ընդդիմադիր Խաղաթական կուսակցություններում եւ ոչ իսկ մանավանդ ժողովրդի մեջ: (Լոկ Մի դեմուում է հնարավոր հաղած յուղի տեղ ընդունել «նեզավիսիմի» Պատկովի գտածոն, եթէ համաձայնեն, որ իշխանություններին ամեն ընդդիմություն ֆաշիզմ է, այդ դարագայում ես էլ եմ ֆաշիս, նացիոնալիստն էլ Վրան, որովհետեւ սիրու վաօվում է այն անօրինություններից, որում տառապում են ժողովուրդը եւ հայրենիքը: Միայն, խնդրում եմ, փակազծից «Ես էլ եմ ֆաշիս» արտահայտությունը չառանձնացնել, ինչպես վարվել են «նեզավիսիները» իրենց «զոհերի» հետ, և անի որ ես ֆաշիս չեմ եւ ոչ էլ նացիոնալիստ:

«Նեզավիսիմայա» զագետան արքացրել է կուսմարային հիւողություն անցած տասնամյակների դարբերական մամուլի էջերից. երբ նացինապիզմի ու ֆաշիզմի մեղադրանով դաշվում ու դաշտարտվում էին ժողովուրդներ եւ նրանց ընտիր, հայրենասեր զավակները, որոնց մեջ առաջին շարունակ դասական ու ժամանակակից գրողներն էին, մեզանում՝ Պատկանյանը, Ռաֆֆինը, Սիհամանրոն, Շանքը, Չարենցը, Բակունցը, Սահարին, Դամաստեղը, Սեւակը եւ ուրիշներ. Թերթերի այդ հավատածուները ծանր շիրմաւար են դարձել իրենց հանգուցյալներին, բայց արի ու տես՝ որու մետելներ հարություն են առնում նոր տեսով, իրենց հօյակելով «Նեզավիսիմի»: Խնչի՞ց «Նեզավիսիմի» կամ անկախ. ժողովրդի տասնությունի՞ց, ծմբարտությունի՞ց բարոյականությունի՞ց, խղճի՞ց, Աս

ծո՞ւց. Դմկար չէ դատասխանել. բռ
լորդ Միասին:

«Նեզավիսիմի» դարձներ, դու^ր
քավականին մանրամասն գիտե
(կամ տեղեկացված ել) ինչ կա-չկա
ամենավերջին տարիների հայաստա
նյան կյանքում. տակայն չել կարո
դացել (կամ չել գանձնուել ու պահ

ղանությունը համարում ել «կատասրոֆա» (Վրայ), ասես խոսն անցած դեկտեմբերին աշխարհի տարբեր անկյուններում կործանված ինտ-նարիոներից մեկի մասին է, ել իմ մեջ սազնաղալից քարոյական հարց է ծնվում՝ ինչի՞ն են վօարել ծեզ այդ հոդվածի դիմաց, ծեր ողորմելի արյունը Երակներում դժո չի՝ մակարդակել իմ ժողովրդի ծով արյունը վաճառի հանելու համար եկ էի Երկու հարց. դուք ո՞՛ւ ել, Իիսոնյա՞ն երայուն...

Ոչ մի կուսակցություն, ոչ մի առաջնորդ ազգը չէ, այլ նրա մի մասնիկը, ազգը բոլորից վեր է կանգնած, կուսակցությունների Եւ Մանավանդ անհատների հիմունքով բնութագրել նրան նշանակում է նրան ցույց տալ ծուռ հայելու մեջ Թերի Եւ նրա հողվածագրի նողաբակն է Եղի այդ ծուռ հայելին, ոչը իշապուծրել է ուրիշ չար ուժերի համար նախանձելի հարողությամբ:

Ստեղծելով «Դաշնակցություն» եւ ժողովուրդը, անհատներ եւ ժողովուրդ հավասարությունները, Պատկովը եւ քերը, ըստ էության, վայրահայում են հայ ժողովրդի վրա՝ 80-ական թվականների Վեցօրդի «Պետականայի» եւ «Իզվեստիայի» տուալտար բառարանից հատկանեական բառեր՝ գողանալով։ Քաղաքական դաշի այս մեխանիզմը նույնութեանը չէ կուսակցության եւ առանձին անհատների շինծու մերկացումներով դատապարտել նրանց ժողովրդին։ Ինձ ամելի հուզում է հավասարությունների երկրորդ նժարը, որտեղ նաեւ ես եմ եւ հայ ժողովրդի ճնշող մեծամասնությունը։ Խոկադե՛ս ֆաշիս ենք մենք... Այս դեղինում, աշխատեցնելով մեխանիզմը, ինչո՞ւ ֆաշիս չասեն ուստ ժողովրդին, ոչ ու Վեպանվ է ունեցել, այսօր էլ ժիշտնովսկի ունի, ինչո՞ւ... Սակայն չեն ասում, որովհետեւ դա ծեմարիս չէ, իսկ մենք ծախու հոգիներ չենք Բազմադարյան հայոց գրականության մեջ, որ ծեզ օտար է, չեն գտնուելու համար այս գործությունը։

Նի թեկուզ եւ մեկ տող, որ վարկա
թեկություն լինի սինչեւ իսկ քենա
մի երկրի ժողովրդին. Դա մեր եղու
սի բարոյականությունն է մեր եեր
սում, նրա լույսը, նրա անդարագիծ
մարդասիրությունը. Ցեղասպանու
թյունից հետո էլ մեր լեզուն չլռս
Վեց ֆաշիս անվանելու բուրք ժո
ղովրդին, որի հեխաննեց 20-ր
դարի ամենաարյունալի մատյանը
հեղինակներ դարձան. Սա ծեր ա
կանջներին ոչի՞նչ չի ասում. Ի՞ն
ականջներով եւ լսում հայ ժողովր
դին...

«Վշանգավո՞ր է արդյուն հայկական ֆաշիզմը. Այն կարո՞ղ է հաղթել, այդովսով սովառնալիք ստեղծելով աճքողջ տարածաւոքանի համար», վեցում հարցնում են թերթը. «Պաևկովը ահ ու դոդ սփռելու Անդրկովկասում եւ Երան սահմաններից ոռու»:

Ես ել ղատասխանեմ սույն հրաժարական վերնագրային հարցի «Կա՞ արդյո՛ք ֆաշիզմի Վտանգ»։ Այս կա՞ ի դեմք Երա հեղինակների

Մեր ազգային բարերարվութը

Մէծ սաստինցին՝ Հարություն Սիմոնյանը

Նա ոչ Ալեքսանդր Սանթառով է, ոչ էլ Ալեք Սանուկյան. Նա Քըրի Քըրիորյանի ղետ մեծահարուս չէ. Նա ընդամենը Դարություն (Արքին) Սիմոնյան է. Նա էլ սեփական Իրինով է Վաստակել իր աղջուտը, ժամազործությամբ եւ գործարարությամբ: Նա էլ աշխատասիրությամբ եւ դիմացկունությամբ է հաղթահարել կյանի բոլոր դժվար կեօնմանները Թուրիայից անցնելով Սիրիա, Լիբանան, Ծվեյցարիա, իսկ այսօ՞ր՝ ԱՄՆ-ում վայելում է իր վաստակած հանգիստը: Վերջին տարիներին, երբ Երկրաշարժն ու Արցախյան համազգային շարժումը բախտեցին մեր դոները, երբ վիրավոր հողի եւ ժողովրդի ցավը սավոր տեսնելու նաև ոցացատառ հայոց դղյոցը, այլեւ զորավիզ լինելի հայոց գիտա-մշակութային վերելին: 1995-ին մայր Դայրենիւ այցելելիս Դարություն-Արքին Սիմոնյանն իր ներդրումը բերեց Երեւանի ղետական համալսարանի տեխնիկա-տեսական վերազինմանը, եւ այսօլսարաններից մեկը կոչվում է Արա Անունով: Նա նման առատածեղոնություն է ցուցաբերում եւ Սփյուտում բարեզործական նարարոնների ժամանակ, հատկապես ԱՄՆ-ում, ուր հսկայական թվով արտազադրած հայեր են աղաստանել նախկին ԽՍՀՄ-ի Փլուզումից հետո:

հանդիպումներից մեկի ժամանակ տված հարցին դարձն Սիմոնյանը համեստուեն դատախանեց. «Ըստ կարելիության»: Ըստ կարելիության 1994-ին հովանավորեց Երևանում իրատարակելու «Երվանդ Օսյանի հիշատակին» (կազմողներ՝ Լ. Հախվերդյան, Ա. Ափինյան) ժողովածուուն: Իմանալով, որ իր վաղեմի ընկերոջ, արծակագիր եւ գրականագետ Գեղամ Սեւանի «Սիյուլուսիահա գրականության դատմության ուրագագծեր» գրքի Երկրորդ հատորը (1946-1985 թթ.) մնացել է անտիտրադական Սիմոնյանն իր մեկենասությամբ այս տարի 33 ԳԱԱ գրականության ինստիտուտի եւ «Գիտություն» իրատարակչության նախաձեռնությամբ այն դրեց ընթեցողի սեղանին արժեավոր մի գործ (368 էջ) գրված ժամանակակցի բանինացությամբ եւ գրչով. խոր գիտականությամբ եւ մեծ սրացավությամբ:

Ավելի ուրախացրեց եւ սասունցուս էլ ավելի հղարտություն դաշնուց զատակացաւ գրականացնեց. բանասիրական գիտությունների դոկտոր, դետական մրցանակի դափնեկիր. Դայրենական մեծ դա տերազմի մասնակից Սարիբեկ Սանուկյանի «Երվանդ Օսյան» (Այս ը. Իրադարակախոսությունը. զե դարվեստական զատակը) գրի լույս աշխարհ զալը Կրկնակի Եղավ ուրախությունս. Երբ գրի տղագրության հովանավորողի խոսքի հեղինակ տեսա նորից հայրենակցիս ու բարեկամիս Դարություն-Արթին Սիմոնյանին այն մեծ սասունցուն, որը «Սասուն» հայրենակցական միությանը 1995 թ որոշակի գումար տրամադրեց բաժանելու Արցախի եւ Դայաստանի սահմանամերձ շրջանների իննադաստյանության ժամանակ զոհված եւ նահատակված տարրնորդի Խաչագուն ների ոնտանիներին:

Ժամն է, որ բոլոր հովանավորյալ ների անունից ջերմագին ընորհակալություն հայտնեն եղաքի, Սփյուռի, Դայաստանի եւ Արցախի ցավով տառապող, բայց նեղ ժամին հանուն վաղված հայոց զալիի հայ դուռին, հայ հանալսարանին, գրողին, ազատամարտիկին, գիտնականին, եկեղեցուն իր ազգասուր ներորումը օքրոր օթասիր եւ նեճա-

Հարությունը բարելի պահանջ ու սահ
հոգի, քարի եւ անօշակ մեծ սասուն
ցուն Դարություն Դովեի Սիմոնյա-
նին, չտարակուտեղով, որ նա զորա-
վիզ կլինի եւ մի տղագիր հոււակո-
թող կանգնեցնելու 1988-ից մինչեւ
ուս Արցախի եւ ՀՀ սահմանամերժ
ուղանների ինժնադաշտանության
ժամանակ զոհված, գերված, նահա-
տակված, անհայտ կորած այն Խ-
որդոց եւ մերօյա ազգային բանա-
կի այն գեներալներին ու ՀՀ ազգա-
յին հերոսներին, որոնց նվիրված է
«Դավերմության լուսամաշյան»
դատկերազարդ հոււալբում-հանրա-
գիտարանը, որը ծնվել է «Ռիսա-
տուն» բանգարան ինստիտուտում:

4.4. Կուցա ուրիշ բարերարությունը կ հովանավորենք էլ արծագանեն մեր խնդրանին եւ իրենց ներդրումը բերեն «Պավելմության լուսամատյան» լույս ընծայմանը:

ԱԱՅԽՎ ՎՐԵՎՈՒԹՅՈՒՆ
ԹԱԼՈՎԱՏԻՂԾ, ՄԵծ Կղեսի և հայոց
ազատունարքի - ԱԽՅՈՎԱՏՈՒ-
ԲԱՆԳԱՐԱՆ-ՀԱՍՏԵՄԱԿԻ ՏԱՐԵՆ

Թուրիան, Խորայելը եւ ԱՄՆ-ը հունվարի 5-9-ը Սիցերկրական ծովի արեւան մասում առաջին անգամ անցկացրին համատեղ զորավարժություններ զայրույթ դաշնառելով ցցանի արարական Եկեղեցին եւ Իւնին. Դրանց անցկացնան ծրագրի մասին հայտարարվել է Խորայելի դաշտավայրության ճախարա Ֆիցլիսակ Սորենիայի ԱՇկարա կատարած դեկտեմբերյան այցից անմի-

Երկրների ստորագրած ազատ փոխա-
նակման համաձայնագիրը: Խորայի-
լում Թուրքիայի նախկին դեսպան
Երես Գյուվենդիրենը դա հաճարում
է Սիցին Արեւելի ընդհանուր ռուկա-
յի հաստատման աղաջին խայլը: Այս-
տեղ եւս ռազմական արդյունաբե-
րությունն է ուժի հարթում խղանա-
ցիական անծանց համար: Այսուս,
թուրմերը Հարավային Լիբանանուն
օքտազործելու նոյատակով 50 գրա-
համեմենա Վաճառեզրին խորայիլի-

ՖՐԱՆՏԻՍԿԱՆ ՍԱՄՈՒԼ

Թուրքիա-Իւրայել մերձեզման նոր փուլ

ღաղիս հետո: Սորդեհայն
այդ առիթով չեւ կարանել
«ռազմավարական» անվա-
նել Խորայիլի եւ Թուրքիայի
համագործակցությունը:

Թուրք-իսրայելական մերծոցումը դարձել է Անկարայի կառավարության գերակայություններից մեկը։ Մարմարայի համալսարանի միջազգային հարաբերությունների դրոֆեսոր Գենչեր Օգնյանի կարծիով, «թուրք-իսրայելական բարեկամությունը հիմնված է Երկու Երկրները շրջապատող Վանգների ընդհանրության ընկալման վրա»։ Նույն կարծիքն է հայտնում նաև թուրք լրագրող Մեթեան Ղեմիրը ընդգծելով, որ թուրք եւ իսրայելի զինվորականները նույն վախճան տածում Սիրիայի եւ Իրանի հանդեմ։ Իսրայելի հետ դաշնակցելով, Թուրքիան հույս ունի «Սոսադի» փորձն օգտագործել լուրջ աղյուսանքները դժու արդյունավետուն դայլարելու եւ հարեւաններից դաշտանվելու համար։ Անկարան ակնկալում ենաւ Իսրայելի արժեքավոր օգնությունը ստանալ իր բանակն արդիականացնելու եւ որու նոր տեխնոլոգիաներ ծեր բերելու նորագույն Արդեն իսկ Իսրայելին է վասակել թուրքական բանակի F4 տիրի 54 ոմբակոծիչների արդիականացու-

growth down

Խորայի հետ մերժենալը բուրժ-
րին նաև հնարավորություն է տալիս
իրեական լոքրիտական խնդերի ա-
ջակցությունից օգտվել ԱՄՆ-ում
հունական եւ հայկական կազմա-
կերպությունների դեմ դայլարելիս:
Տնտեսական բնագավառում 1997

Ներին: Ստամբուլում Խորայելի հյուսղառոսարանի առեւտական կցորդ Մարի-Ֆրանս Սայերը «Էլսուրես» հանդեսի թղթակցին հայտարարեց. «Եկու դաշնակից երկրները լրացնում են իրար. Թուրքիան ունի ընաղաւարեներ եւ ընդարձակ տարածել. իսկ մեն ունենք սեխնուզդիաներ եղանց շահագործման հմտություններ». Թուրքիայի Ազգային ժողովում ծագումունքավաճին դաշտամասու Զեֆի Բամիին, որը հայտնի գործարար է, գտնում է. ու Թուրքիան Խորայելի առօտ «կարող է բացել Կովկասի եւ Կենտրոնական Ասիայի ուղղակաների դոները». Խորայելլ լրութեա հետամրեվում է Բայ Վի նավթը Միջեւրկական ծով հասցնող Բայու-Զեյհան նավթամուղի կառուցման նախագծով. Յետական ու տուբունն ակնկալում է նաև ոռուսական զազ ստանական թուրքայուն կառուցմանը զազամուղներով. Վարչատեղ Բենիամին Նաթանյահուի երազանմաներից մեկը սեփական ավունքնենայով Խորայելից Թուրքիան հասնելն է. Մոտ 350 հազար խորայելցի գրոսաւերջիկներ չսղասելու ցամաւային ճանաղարկի բացմանը, անցյալ տարի արդեն իսկ այցելեան Թուրքիան.

- ८०४७०८०

Կիոնյի խորհրդաժողովի դրական արդյունքները

Արդյունաբերական հեղաշրջման հետ-
և անով ամենութել ստեղծվեցին մեծ խ-
ղաներ, լայնորեն տարածվեցին քեռուց-
ման համակարգեր, ավտոմետնաները
եւ կենցաղային էլեկտրասարերը: Բայց
այդ ամենը գործի դնելու համար անհ-
րաժեշտ են զերություն եւ էլեկտրակա-
նություն: Այդ նորագույն կիրառվող ա-
ծուխնի, նույիքի, բնական զազի այրու-
մից վնասակար զազեր են արտանե-
պում հարուցելով զերմոցային էֆեկտ:
1997 թ.-ն այդ առումով ոճկորդային
դարձավ 1860 թ.-ից ի վեր, երբ սկիզբ
դրվեց օդերեւութարանական հետազո-
տություններին: Վերջերս հրաղարակ-
ված գիտական երկու մանիթեսների
եզրակացության համաձայն, եթե մարդ-
կության արտադրակեղանակը եւ աղբե-
լակերող չփոխվի, այդ զազերը 21-րդ
դարի ընթացքում մընոլորտուն կերպա-
րակվեն եւ մոլորակի քերմասիճանը
կրատօնանա 3 աստիճանով: ՄԱԿ-ը հրա-
տարակել է ամենաշատ գտանձնված գո-
տիների Խարտեզը: Դրա համաձայն, Կե-
նտրակը եւ Խաղաղ օվկիանոսի կղզիները
քրասույզ կլինեն, Ասիայի բնձի
դաշտերը կծածկվեն ջրով, իսկ Սահա-
րայի ավագութերը կհասնեն մինչդե-
կենտրոնական Աֆրիկա:

Ղեկտեմբերի առաջին տասնօյթ-
կում Կիոնյոյում խորհրդաժողովի հա-
վակած 165 Եւկրների Եւեկայացու-
ցիները ընդգծեցին պետությունների
Տնտեսական ռազմավարության փո-
փոխման անհրաժեշտությունը. Խորհր-
դաժողովը Վերածվեց ԱՄՆ-ի ու Եվրո-
պայի մեջամարտի: Միացյալ Նահանգ-
ները, որը մոլորակի աղտօնման եւ
մասնավորադես ածխաքրու զազի
արտանետման գծով առաջին տեղն է
զբաղեցնում (Եւկրու տեղում Շինաս-
տանն է, Երրորդում Ուսաստանը), չե-

Օրեւ «Տոյոտան» ցուցադրեց առմելինայի նոր մոդել, որը կարելի անվանել աղաջայի ավտոմոբիլ: «Տոյոտա Պրիուսը» մի հրաշալի փոլիտ ավտոմելինա է, որը գործում է միաժամանակ թե բենզինով, եւ թե՝ էլեկտրականությամբ: Ամեն անգամ ցերմային շարժիչն օգտագործելիս մելենալիցիալորուն է իր մարտկոցները: Մինչ դեռ մինչեւ օրս ստեղծված էլեկտրոնիկիների վարորդները ստիլված են լինում առեն 80 կմ-ից հետո վերալիցիալորել դրան: Այս հայտնագործության ընուհիվ «Տոյոտան» զգալիութեն առաջ անցավ մրցակից ֆինանսներից, մասնավորապես «Ռենյից» եւ PSA-ից: Իսկ Ֆրանսիայի Դժոն խաղաղութ մի խանի ընկերությունը ներ դեկտեմբերի սկզբներին ներկայացրին 2000 ք.-ի ավտոբուսների և տրամվայների նաուցներ, որոնք էկոլոգիալապես ավելի մատուց են, անաղջուն են հարմարավելք:

Փոխադրամիջոցների հետ կապված գիշավոր հարցը էներգասնուցման հարցն է: Աղագայում կարող են զերծ հիմնել միջուկային, արեգակնային հողմային էներգիաները: Իր փորձի ելնելով Ֆրանսիան, օրինակ, Չինաստանին կոչ է անում Շետք դնել աշխատակայանների վրա: Գերմանիան նաև խթանում է բնական գազը, քայլ միաժամանակ արեգակնային էներգիայի կառուցել: Լույսիսկ նավթային ընկերություններն են խոստանում քարեփոխություններ՝ իրականացնելով անտառապահությունը այլևս անտեղի գազ չարել են իրաժարվել Վիրխարի գերմություն ուսուցնելով նավթագետան գործարաններից: «Էլ ֆի» նախագահ-գիշավոր միութենական միջուկային ժամանակակից անցում

ամիս հայտարարեց, թէ 10 տարու 15 տոկոսով կրծատելու և գործարանների վնասակար արտանետումները:

Ֆրանսիայում մշակվել է գերմանացին էֆեկտի զես դայլարի ծրագիր, որով նախատեսվում է օժանդակել էլեկտրական մաքուր արտադրություններին, զեռուցման համակարգերին ու փոխադրամիջոցներին, զարգացնել է ներգիայի նոր աղբյուրները։ Անգլո-սախոնները դա անվանում են «կրկնակի շահույրի ռազմավարություն»։ Որը ենթադրում է ինչպես արտադրանակի, այնուև էլ հենց արտադրանի փոփոխում։ Այսեղ առաջնորդյունը տվում է տեխնոլոգիական հայտնագործություններին։ Ֆրանսիայում էներգիայի խոռորդագույն սղառողները ալումինի, ցեմենտի, աղակու և բրդի ծեռնարկությունները կամացու համածայնագերով մտադրվել են կրօնաց-

Письмовщик

Թուրքական մաֆիոզները՝
«հայ սիարեկիշների և բուրդ
գործարարների» դեմ

Ըստ «Ազատություն» ռադիոկայանի, Թուրքիան այսօր նոր գործընկերներ է փնտրում այն բանից հետո, երբ Եվրամիությունը բացահայտուեն վանց այս երկին: Երեսաբրի օրվա «Ֆրանկուրտե ալգեմայնե» թերթը Խնում է Թուրքիայի արտական խղանական նոր ուղղությունները: Դեղինակ Վոլֆգանգ Լեխսը Թուրքիայի այս սիմոնական խայլերի ծեռնարկումը բացատրում է Թուրքիայի Եւրին խղանական դաշտառներով: Վարչապետ Յըլմազի կառավարությունը ցամ թույլ է: Նա փորձում է նաև արտական խղանականությամբ ամրացնել իր դիրքերը: Յըլմազին իր երկու կոալիցիոն կուսակցությունների հետ կաղողը սուսկ իսլամական արմատականության նկատմամբ նողեանեն է: Ազելին՝ Երկիրը թուլացել է կոռուպցիայի հետևանուկ: Արդեն Վաղուց է, ինչ խոսում են վարչակազմի անարդյունավետության մասին: Դիւեն, որ դեռևս անցյալ տարի մի ավտովքարի հետեւանուկ բացահայտվեց ոստիկանության, կառավարական բարձր դաշտունյաների կաղը մաֆիայի հետ: «Կուրիեր» թերթի համաձայն, այս երկուսաբրի օրը վարչապետ Յըլմազին մի գեկույց է ներկայացվել, թե այդ մաֆիայի տարերը օգտագործվել են Եվրոպայով մեկ հայկական այն ահա-

Պատիստոնը խնարկում է
«Ուսաբանի աղագան կասոյսե-
տարածաւզանում»

ԲԱՐՈՒ, 14 ՀՈՒՆՎԱՐ, ՆՈՅԵՍՆ ՏՄՊԱՆ-
Վահենգտոնում տեղի է ունեցել հա-
մաժողով՝ «Ռուսաստանի աղաքան
կասոյան տարածաշրջանում» թե-
մայով, որի կազմակերպիչն է Վա-
հենգտոնի Կենտրոն-ասիական ինս-
տիտուտը:

ANS-press գործակալության հա-
ղորդմամբ, համաժողովի մասնա-
կիցները լիւրում ուղարկել են ենթա-
կել կասոյան տարածաշրջանում տե-
ղի ունեցող իրադարձությունները, իննարկել մերձկասոյան բոլոր ռե-
տուրյունների հարաբերությունները
եւ կասոյիական նավթի արտահանու-
թյան հետ կաղված հարցեր։ ԱՄՆ
ու ռազմական Խոլեջի դրոֆեսոն Բլան-
կը նետ է, շնայած նրան, որ ՌԴ-ն
կորցրել է իր ռազմանմեսական նե-
րությը, նա մինչեւ օրս չի իրաժա-
գութ իր գլորալ գաղափարներից՝
զանկանալով վերադասնել իր են-

թակայությանը հետխորհրդային ան-
կախ դետուրյունները և առավա-
լես նետ է, որ եթե աղաքայութ տո-
ծակառում ծագի Ռուսաստանի, ու
ԱՄՆ-ի միջեւ, աղաք միանալայն
հավանական է, որ դա կարող է ա-
ռաջին հերթին տեղի ունենալ, հաս-
տիական տարածաշրջանում, ու
խայածնելու են երկու երկրների
ռազմակարական շահեց։ Այս ռաս-
ճառով, հայտարարել է Բլանկը,
ԱՄԾՕ-ն այսօր չափազանց ըստիկ
հետարկություն է դրսեւում Ադր-
բեդանի նկատմամբ, իսկ Ադրենանն
էլ իր հերթին զանում է ընդամենք իր
համազործակցությունը հյուսվաս-
լանցյան դաշինիք հետ։ Դրա մեջ
մեկտեղ Բլանկը նետ է, որ ԵԱՀԱ-
յին բումը կասոյցում չի հաջակենի
այս տարածաշրջանի բոլոր ոլու-
րյունների միատեսակ տնտեսական
աճի։

Ուկրաինան
կզարզացնի
առոմային
էսերգետիկան

ԿԵՎ. 14 ՀՈԽՎԱՐ. ԱՐՄԵՆԻԱԾՍ ԷՆԵՐ-
ԳԵՏԻԿ անկախությունը մեծացնելու
համար Ուկրաինան կզարդացնի ա-
տուային էներգետիկան, հայտարարել
է հանրապետության էներգետիկայի
առաջին փոխնախարար, էներգետի-
կայի նախարարության միջուկային
էներգետիկայի հարցերի ոլեսական
դեղաբանական նախագահ Նիկո-
լայ Ֆիլիպանը, որը ելույթ է ունեցել
Կիեվում քաջակած «Ուկրաինայի էնե-
րգետիկ անվանգությունը» միաց-
ային խորհրդաժողովում:

Եւա խոսերով Ռէկրահիան ուշա-
ծի եւ ցիրկոնիումի քայլու նոյսի
դաշտաներ ունի իր ատրաւուն Հեր-
զեհիկայի կարինները Խոզալու հա-
մար, ինչդեռ նաև առոճակայաննե-
րի Հներգետիկ հղորությունների քայլը
ներուժ (հինգերուրդ տեղն աշխարհում
եւ չորրորդը Եվրոպայում), գիտական
եւ արտադրական անհրաժեշտ կար-
ություններ։

